

A B C D E F G H I J K L M N O P R S T U V W X Y Z

Nr 4265 KUJAWSKO-
POMORSKIE

1. Obiekt

554/3

KOŚCIÓŁ P.W. ŚW.KRZYŻA I ŚW.PROKOPA
OB. POMOCNICZY P.W. ŚW.PROKOPA

2. Czas powstania
XII/XIII w.
XV w.

3. Miejscowość

S T R Z E L N O

11. Zdjęcia, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

4. Adres Strzelno

Pl.Św.Wojciecha

nr hipoteczny

5. Przynależność administracyjna

województwo bydgoskie

gmina Strzelno

pow. MOGILNO

6. Poprzednie nazwy miejscowości

niem. Strelno

7. Przynależność administracyjna
przed 1 VI 1975

województwo bydgoskie

powiat Mogilno

8. Właściciel i jego adres

Parafia
Rzymskokatolicka
Strzelno

9. Użytkownik i jego adres

J.W.

10. Rejestr zabytków

A1867 2 9.03.1933
Nr A.K.I.11a/237 data 9.03.33

1. Kościół od płn.-zach.

SYTUACJA

Kościół św. Prokopa usytuowany jest w obrębie otoczonego w przeważającej części ceglany murem zespołu klasztorowego, we wsch. części Strzelna, na wsch. od rynku, na niewielkim wzniesieniu przylegającym od zach. do Pl. Św. Wojciecha i rozciągającym się między ul. Klasztorną - od płn. i ul. Parkową - od pdn. Zach. część wzniesienia zajmuje rozległy dziedziniec z bramą od zach. Rotunda wznosi się po wsch. stronie dziedzińca i sąsiaduje od płn. z wikarówką i bazyliką Św. Trójcy. Wsch. nie zabudowaną część wzgórza za rotundą zamyka od wsch. metalowy parkan, za którym wschodnie zbocze wzniesienia opada tarasowo ku sadowi i ogrodowi. Na tarasach czytelny układ dawnego regularnego rozplanowania ogrodu.

MATERIAŁ I KONSTRUKCJA

Fundamenty: z kamieni polnych na zaprawie wapiennej.

Ściany: mur opusemplectum, pierwotnie ankrowany balami, licowany regularnymi granitowymi kwadrami; górna kondygnacja wieży, korona murów nawy i płn. ściany prezbiterium oraz szczyt prezbiterium - z cegły pełnej, palonej; oryginalne, gotyckie partie ceglano-murów wieży - w wątku gotyckim; apsydy - z cegły pełnej, palonej, od zewnątrz licowane granitowymi kwadrami, od wewnątrz - tynkowane.

Posadzki: w nawie i prezbiterium - z płyt piaskowca szydlowieckiego.

Podłogi: w wieży - drewniane, z desek.

Sklepienia: w rotundzie - kopuła pozorną, z ośmioma promieniście, nieregularnie rozchodzącymi się gurtami; w prezbiterium - krzyżowe na gurtach; gurdy o przekroju prostokątnym, z piaskowca; w apsydach - konchowe, ceglano-murów; w emporze - kolebkowe, ceglano-murów.

Stropy: w wieży - belkowy z deskowym pułapem górnym.

Wieżba dachu: współczesna, drewniana; nad nawą - krokwiowa ze słupem środkowym (królem), usztywniona kleszczami; nad wieżą i prezbiterium - krokwiowo-jętkowa.

Pokrycie dachu: nawy, prezbiterium i apsydy - z płytek z blachy miedzianej ułożonych "w łuskę"; wieży - dachówka ceramiczna, typu mnich-mniszka.

Schody: w wieży - drewniane, drabiniaste, jednobiegowe.

Otwór drzwiowy: uskokowy, zamknięty półkoliście.

Drzwi: współczesne, jednoskrzydłowe, z półkolistym nadświetłem, dwustronnie opierzone w jodełkę z ramą, na zawiasach pasowych na hakach,

c.d.wkł.2.

W XII w. Strzelno należało do dóbr rycerskich rodu Powalów (zwanych później Ogończykami). W 1145 r. Janusz Wojsławic z Wyszogrodu darował je kanonikom regularnym w Trzemesznie. Nie wiadomo w jakich okolicznościach dobra mogły przejść na własność rodu Łabędziów. Dlatego też niektórzy badacze przyjmują, że akt darowizny dla klasztoru w Trzemesznie dotyczył innej miejscowości o tej nazwie. Tym samym Strzelno mogło stanowić własność rycerską jeszcze po poł. XII w. Należało wówczas do Piotra Starego Wszeborowica, wojewody inowrocławskiego, kasztelana kruszwickiego, który ufundował tu klasztor norbertanek, kościół oraz rotundę. Wyniki ostatnich badań pozwalają datować rotundę na koniec ostatniej ćwierci XII w. i pocz. XIII w., a więc powstała ona równocześnie z bazyliką oraz w tym samym czasie, gdy przybyły tu norbertanki. Fundatorem rotundy raczej na pewno był Piotr Stary Wszeborowic. Problemem dyskusyjnym pozostaje pierwotne wezwanie kościoła. Nie wymieniają go

c.d.wkł.1.

<p>14. Kubatura</p> <p>1366 m³ (bez krypty)</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa</p> <p>112 m² (bez krypty)</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>kościół</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>kościół</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p> <p>1945 r. - pokrycie zniszczonej rotundy strzechą; 1948-1953 r. - prace remontowe i konserwatorskie prowadzone przez PPKZ w Poznaniu pod kierunkiem inż. A.Holasa; prace murarskie: Państwowe Przedsiębiorstwo Budownictwa w Gnieźnie, Budowlane Przedsiębiorstwo Powiatowe w Mogilnie; 1948 r. - remont wieży: -wypełnienie zaprawą wapienną pęknięć -uzupełnienie ubytków w murze cegło dużego formatu -rozebranie nadbudowy wieży -zmontowanie nowej, drewnianej konstrukcji dla dzwonnów -rozebranie części szkarpy -założenie nowej konstrukcji dachu przykrytej dachówką rzymską - prace dekarские w nawie i prezbiterium : - założenie nowych konstrukcji dachowych pokrytych gontem wykonawca prac dekarских: Zakład Instalacyjno-De-karski J.Flata, Gniezno. 1949-1953 prace we wnętrzu nawy i prezbiterium: - konserwacja sklepień - wzmocnienie sklepienia prezbiterium kleszczami żelaznymi; - rekonstrukcja sześciu gurtów sklepienia nawy wykonawca prac kamieniarskich: C.Kusztelan "Granit" Poznań - otynkowanie wysklepków między gurtami c.d.wkł.2.</p>		<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <p>Stan dobry.</p>	
		<p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p>	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

- Visitatio Archidiaconatus Crusviciensis, Archiwum Kurii Metropolitalnej Gnieźnieńskiej, sygn. E 19
- Akta kościoła Św.Trójcy, Archiwum Państwowe w Bydgoszczy, Oddział w Inowrocławiu, sygn. 1, 5, 16, 17.

22. Biblioteka

- Kraszewski A., Życie Świętych y w Nadziei Świątobliwości Zeszłych Sług Boskich Zakonu Premonstratenskiego ..., Warszawa 1752;
- Słownik Geograficzny Królestwa Polskiego, t.XI, Warszawa 1890;
- Czechowski J., Historia kościołów strzelińskich, Strzelno 1929;
- Sztuka polska przedromańska i romańska do schyłku XIII w., pod red. M.Walickiego, Warszawa 1968, tam wcześniejsza literatura;
- Holas A., Architektura kościoła Św.Prokopa, w: Strzelno romańskie, Strzelno 1972;
- Kürbis B., Dzieje fundacji strzeleńskiej w świet-
c.d. wkł.4

23. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

- Widok ogólny wzgórza od płn.-zach., obraz Karola Albertiego, ok. 1795 r., Muzeum Narodowe w Poznaniu;
- Widok ogólny wzgórza od płn.-zach., rycina, "Przyjaciej Ludu", t.2, 1836, nr 27;
- Widok ogólny wzgórza od płn.-zach., rysunek K.W.Kielasiński, przed poł. XIX w., Biblioteka Kórnicka PAN;
- Rotunda od pdn.-zach, zdjęcie, 1892-1897, reprod. w: Kohte J., Verzeichnis der Kunstdenkmäler der
c.d.wkł.4.

24. Uwagi różne

**PRACOWNIA
BADAŃ I DOKUMENTACJI
ZABYTKÓW**

dr Aleksander Jankowski

85-343 Bydgoszcz, ul. Jeżynowa 61, tel. 79-64-67
Regon 091346756 NIP 967-012-90-02

25. Opracował

tekst

wrzesień 1998 r.

imię, nazwisko, data, podpis

A. Jankowski

plany, rysunki

j.w.

imię, nazwisko, data, podpis

A. Jankowski

zdjęcia fotogr.

j.w.

imię, nazwisko, data, podpis

A. Jankowski

miejsce przechowywania negatywów

j.w.

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

27. Załączniki

9 wkładek

**dr Aleksander Jankowski
HISTORIA SZTUKI**

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu i materiału uzupełniającego)
STRZELNO	Kościół p.w. Św.Prokopa	c.d.pkt.12.

c.d.pkt.12.

żadne dokumenty średniowieczne. Tympanon fundacyjny przedstawiający Chrystusa in trono może sugerować że była ona ona dedykowana Chrystusowi Salwatorowi. Być może nosiła też wezwanie Św.Krzyża. Akta klasztoru wzmiankują w Strzelnie kościół pod tym wezwaniem. Jednak większość historyków identyfikuje go z kaplicą należącą także do norbertanek, usytuowaną poza zespołem klasztornym, w płn. części Strzelna (przechowywano w niej krucyfiks uznany za cudowny). Źródłowo potwierdzone wezwanie rotundy pojawia się dopiero w XVIII w. Ówczesne sprawozdania z wizytacji mówią o rotundzie p.w.Św.Krzyża. Takie wezwanie kościoła wiązać trzeba z wcześniejszym przejęciem uposażenia wspomnianej już kaplicy. Tradycyjnie związane z kościołem wezwanie św.Prokopa miało więc prawdopodobnie charakter zwyczajowy, nie poparty żadnym aktem kanonicznym. Nie można wykluczyć, że tradycja ta sięga pocz. XIII w., kiedy to, w 1204 r., rozpowszechnia się kult św.Prokopa. Jednak związany z rotundą kult tego świętego znajduje źródłowe potwierdzenie dopiero w pocz. XVIII w. W archiwaliach z tego czasu pojawiają się opisy nabożeństw ku czci św.Prokopa. Zarazem, w tym czasie odnotowane zostaje wystąpienie biskupa przeciw stosowaniu nie potwierdzonego kanonicznie tytułu św.Prokopa dla rotundy.Oficjalnie świątynia otrzymała wezwanie św.Prokopa aktem rekonsekracji w październiku 1925 r.

Ciągle nie rozpoznana pozostaje kwestia pierwotnej funkcji rotundy.Kościół ma wyraźne cechy rodowej świątyni możnowładczej. Być może pełnił też funkcję rodowej świątyni grobowej (pod kościołem stwierdzono romański grób; wiadomo też o krypcie pod prezbiterium - ciągle jednak nie rozpoznanej). Sąsiedztwo wzniesionych w tym samym czasie : rotundy kościoła klasztornego nasuwa skojarzenia z tradycyjną koncepcją kompleksu zabudowań sakralnych tworzących w obrębie klasztoru tzw. familia ecclesiae (taki charakter miało związane ze śląską linią łabędziów opactwo na Ołbinie). Wówczas rotunda pełniłaby konkretną funkcję liturgiczną. Istnieje też teza wiążąca rotundę z ideą Grobu Św. propagowaną przez norbertanów. Można nadmienić, że rotunda była też interpretowana jako kościół grodowy. Jednak wyniki badań archeologicznych nie ujawniły w sąsiedztwie osadnictwa grodowego, tym bardziej, że rotundę wzniesiono w obrębie wyznaczonego już założenia klasztorowego.

Kościół św.Prokopa zachował swoją zasadniczą bryłę i rozplanowanie przestrzenne. Nie znamy jedynie pierwotnej wysokości i formy zwieńczenia wieży nadbudowanej i wzmocnionej szkarpą w końcu średniowiecza oraz podziału światła arkady empory pańskiej. Nieoryginalne w strukturze kościoła są zrekonstruowane apsydy, niektóre elementy detalu architektonicznego, ceglane uzupełnienia w koronie murów i szczycie prezbiterium oraz konstrukcja dachów.

verte

PO pożarze, który na przełomie XV i XVI w. zniszczył dach, górne kondygnacje ścian oraz wieży, rotunda zyskała ceglana koronę murów. Górnej, wzniesionej z cegieł kondygnacji nadano podkowiasty kształt. Zapewne w kon. XVI w. lub na pocz. XVII w. rotundę włączono do nowo zbudowanego skrzydła klasztornego. Zaczęła pełnić funkcję furty klasztornej. W czasie wojny północnej, podobnie jak pozostałe budynki zespołu, została znacznie zniszczona. W latach 1739-1741 biskup włocławski Adam Grabowski własnym kosztem odbudował świątynię. Wyremontowano dach. Nad wieżą i prezbiterium założono dachówkę, dach rotundy pokryto blachą. Ściany odtobiono malowidłami z wyobrażeniami ewangelistów i scenami z życia św. Prokopa. Położono drewnianą podłogę. W prezbiterium ustawiono ołtarz z obrazem św. Prokopa (przeniesiony z kościoła w Kłóbce), przed którym odbywały się nabożeństwa ku czci świętego. W kon. XVIII w. kościół był już w złym stanie. W 1812 r. zdewastowały go wojska napoleońskie. W 1815 roku, po rozebraniu płn. i wsch. skrzydła klasztoru, świątynię przebudowano i włączono do użytkowych pomieszczeń zachowanej części klasztoru. W tym czasie wnętrze kościoła podzielono na dwie kondygnacje: górną służyła jako refektarz, dolna - jako skład drewna. W wieży założono sklepienie, a nad górną kondygnacją wzniesiono czworoboczną dzwonnice. Wyburzono apsydy i powiększono otwory okienne. Wieżę i prezbiterium przykryto dachem dwuspadowym. W 1833 r. remontowano dzwonnice i wieżę. Zamontowano nowe schody i naprawiono zegar. Po kasacie klasztoru - w 1837 r. - kościół niszczał. Otoczony przybudówkami pełnił funkcję spichlerza i składu drewna. W 1892 r. na wniosek Koła Polskiego w Berlinie rozpoczęto restaurację świątyni. Pracami kierował J. Kohte. Usunięto wszystkie przybudówki. założono nowe dachy kryte dachówką, nad nawą - namiotowy, nad prezbiterium - siodłowy. Oczyszczono kamienne partie murów i uzupełniono ubytki. Dodano tynkowy gzyms koronujący. Wtórne otwory okienne zamurowano, od zewnątrz licując mur granitowymi kwadrami. Przywrócono pierwotny kształt okien. Zrekonstruowano w cegła apsydy. Usunięto resztki XVIII-wiecznych malowideł i otynkowano ściany. Prace trwały do 1914 r. Nie zdołano jednak przywrócić kościołowi funkcji liturgicznych. Przez pewien czas służył jako remiza. W 1924 r., z inicjatywy ówczesnego proboszcza J. Czechowskiego, założono komitet odnowienia kościoła, pod honorowym patronatem biskupa Laubitza. Fundusze zebrane przez parafian, sejmik powiatowy i władze miasta oraz dotacje państwowe pozwoliły przeprowadzić gruntowny remont rotundy w latach 1924-1925. Prace nadzorowane przez konserwatora prof. Pajzderskiego, prowadził prof. Cybichowski, przy udziale R. Sławskiego i Procajłowicza. Zabezpieczono rotundę przed wilgocią zakładając izolację pionową. Usunięto XIX-wieczne tynki. Wykuto niewielkie otwory okienne w apsydach i zamurowano okno w prezbiterium. W pozostałych oknach zamontowano barwione szyby. Założono nową posadzkę z płyt kamiennych. Przebudowano wnętrze wieży, gdzie na drugiej kondygnacji umieszczono chór mu-

c.d.wkł.2.

dr Aleksander Jankowski
wrzesień 1998r. HISTORIA SZTUKI

1. Miejscowość STRZELNO	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) Kościół p.w.Św.Prokopa	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu i materiału uzupełniającego) c.d. pkt. 12, 13, 18.
----------------------------	--	---

c.d.pkt.12.

zyczny. Zwężono przejście między nawą a wieżą i wybudowano ceglane schody. Rozebrano sklepienie em-pory i rozkuto mury. Nad emporą osadzono nowe sklepienie. Obniżono o ok. pół metra terem odsłaniając cokół rotundy. W październiku 1925 r. odnowioną świątynię konsekrowano pod wezwaniem św.Prokopa. W 1929 r. apsydy pokryto dachówką gąsiorową. W 1934 r., na głębokości ok. 2 m. pod ziemią odkryto mu-rowany, sklepiony korytarz prowadzący od zach. apsydy ku murom klasztoru. W latach 1939-1945 rotunda służyła jako magazyn akt. W 1945 r. silna eksplozja naruszyła strukturę murów, a pożar zniszczył wnętrze.

Kościół św.Prokopa jest budowlą **późnoromańską** powstałą w **ostatniej ćwierci XII w. i na pocz. XIII w.** Stanowi specyficzny typ rotundy, z wyraźnie zaakcentowaną w bryle i rozplanowaniu przestrze-nnym osią podłużną. Najbliższe analogie dla takiego rozwiązania znajdują się w Czechach (np. rotunda na górze Rip), z tym, że w realizacjach czeskich prezbiterium zamyka apsyda.

c.d.pkt.13.

półtępe.

Otwory okienne: zróżnicowane wielkością, o ościeżach kamiennych i ceglanych; w nawie i prezbiterium - dwustronnie rozglifione, zamknięte półkoliście; w wieży: w przyziemiu - szczelinowy, jednostronnie wewnątrz rozglifiony, wyżej - zamknięte półkoliście (od płn. i pdn.) i odcinkowo w uskokowych, ceglanych ościeżach (od zach., płn. i pdn.).

Okna: stałe, pojedyncze, w metalowych ramach, z witrażami.

RZUT

Kościół orientowany, jednonawowy, z nawą na rzucie koła i prezbiterium na planie kwadratu; przy na-wie: od zach. - wieża na rzucie koła, z masywną szkarpą na osi od zach., od płn. - para apsyd.

BRYŁA

Kościół o addycyjnej bryle, z osiowo zestawionymi: wielokondygnacyjną, cylindryczną wieżą, niższą, cylindryczną nawą i prostopadłościennym prezbiterium; od płn. do rotundy nawy przylega para analogi-cznych, niskich apsyd; wieża od zach. wzmocniona masywną, uskokową szkarpą na kamiennym cokole; naj-wyższa kondygnacja wieży wyodrębniająca się ceglana fakturą muru - prosto ścięta od płn., pdn. i wsch.; rotunda kryta dachem stożkowym, prezbiterium - dwuspadowym, apsydy - półstożkowymi; nad wieżą dach mieszany: półstożkowy - w partii zach., trójspadowy z krótką kalenicą nad partiami ściętymi; pod prezbiterium zasypana obecnie krypta.

verte

ELEWACJE: na niskim kamiennym cokole.

Elewacje nawy; południowa (frontowa): z otworem drzwiowym, jednoosiowa, wyżej - trójosiowa o regularnie rozmieszczonych otworach okiennych; we wsch. części elewacji kwadra z kryptogramem "Petrus";

północna: w dolnej partii przesłonięta apsydami, w górnej - jednoosiowa, z otworem okiennym między dachami apsyd.

Elewacje prezbiterium; północna i południowa: jednoosiowe, o osi wyznaczonej przez otwór okienny;

wschodnia: jednoosiowa z jednoosiowym szczytem (osie wyznaczone przez otwory okienne).

Elewacje wieży: od zach. szkarpa zdobiona w górnej części płyciną zamkniętą łukiem o zarysie oślego grzbietu; od płn. i pdn., na styku ceglanej partii wieży z nawą - arkadowe trompy; elewacje bez wyraźnych podziałów międzykondygnacyjnych i osiowych; kondygnacje wyznaczone układem otworów okiennych o nieznacznie przesuniętych osiach: od pdn. - wieża czterokondygnacyjna, od zach. i płn. - trójkondygnacyjna.

WNĘTRZE

Nawa otwarta do prezbiterium półkolistym łukiem tęczowym, do wieży i apsyd - półkolistymi arkadami; ponad arkadą wieży - biforyjna empora z wtórnie zamontowaną, romańską, niską kolumną o kostkowym kapitelu zdobionym stylizowanymi liśćmi, żebrowaniem i spiralami; poza biforium i promienistym układem gurtów pozornej kopuły - wewnątrz rotundy pozbawione detalu architektonicznego; w płn. części nawy, w posadzce zabezpieczony wykop odsłaniający grób romański; płn. i pdn. ściana prezbiterium artykułowana parą wnek zamkniętych półkoliście; w zach. wnęce ściany płn. - rekonstrukcja tympanonu fundacyjnego, na którym Piotr Wszeborowic (?) z modelem rotundy i kobieta z otwartą księgą adorują tronującego w centrum Chrystusa Pantokratora.

WYPOSAŻENIE:

- kropielnica wykonana z XII-wiecznej bazy i kapitelu;
- rekonstrukcja tympanonu fundacyjnego zniszczonego w 1945 r., przedstawiającego Chrystusa Pantokratora adorowanego przez stojącą postać mężczyzny (Piotra Wszeborowica) z modelem kościoła św.Prokopa oraz kobietą z otwartą księgą.

INSTALACJE: elektryczna, odgromowa.

c.d.pkt.18.

- konserwacja murów:

- oczyszczenie i wyspoinowanie kamiennych kwader
- otynkowanie apsyd
- usunięcie zaprawy cementowej i oczyszczenie ościeży otworu drzwiowego
- zamontowanie nowych drzwi dębowych

c.d.wkł.3.

dr Aleksander Jankowski
wzrost 1898 v. HISTORIK SZTUKI

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu i materiału uzupełniającego)
STRZELNO	Kościół p.w.Św.Prokopa	c.d. pkt. 18, 22.

c.d.pkt.18.

- konserwacja otworów okiennych:

- zrekonstruowanie okna wsch. w prezbiterium
- wyspoinowanie cegieł w dwóch oknach nawy (zrekonstruowanych w 1892 r.)
- zamurowanie wtórnych otworów okiennych
- zamontowanie witraży

projekt i wykonanie witraży: St.Powalisz Poznań;

- remont posadzki:

- rozebranie mensy ołtarzowej z okresu międzywojennego
- obniżenie posadzki do pierwotnego poziomu
- zasypanie krypty pod prezbiterium
- założenie nowej posadzki z płyt piaskowca

wykonawca: Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego.Zrzeszenie Robót Kamieniarskich w Warszawie

prace we wnętrzu wieży:

- usunięcie wtórnych sklepień
- rozebranie schodów
- założenie drewnianych stropów
- rekonstrukcja empory:

- założenie kolebkowego sklepienia
- usunięcie ceglanego parapetu
- rekonstrukcja arkady empory w formie biforium z wtórnie wmontowaną kolumnką
- otynkowanie sklepienia
- oczyszczenie i wyspoinowanie ścian empory

1990 r. - usunięcie gontu i założenie na dachu nawy i prezbiterium papy

1991 r. - remont dachu:

- założenie dachówki na wieży
- pokrycie dachu nawy, prezbiterium i apsyd płytkami z blachy miedzianej ułożonymi "włuskę"

wykonawca: Zakład Remontowo-Usługowy PGR w Strzelnie

Dokumentacja oraz korespondencja dotycząca prac remontowych dostępna w archiwum WKZ PSOZ w Bydgoszczy.

c.d.pkt.22.

le dokumentów, w: Strzelno romańskie, Strzelno 1972;

- Białkowicz-Krygierowa Z., Zabytki Mogilna, Trzemeszna, Strzelna i okolic od gotyku po barok, w: Studia z dziejów Ziemi Mogileńskiej, Poznań 1978;

- Frycz J., Rekonstrukcja i konserwacja zabytków architektury w Polsce w latach 1795-1918, Warszawa 1978;

- Katalog Zabytków Sztuki w Polsce, t.XI, z.10, Warszawa 1982;

- Dubikajtis J., Zabudowa klasztoru norbertanek w Strzelnie w świetle inwentaryzacji Augusta W.Dornsteina z lat 1803-1804, w: Kwartalnik Kultury Materialnej, nr 3-4, 1990;

- Sikorski C., Historia budowlana strzeleńskich kościołów, w: Z dziejów Strzelna, Gniezno 1994;

- Karczewski D., Pierwsi benefaktorzy klasztoru norbertanek w Strzelnie, w: Ziemia Kujawska, XI, 1995, Inowrocław;

Ponadto: syntetyczne opracowania historii sztuki.

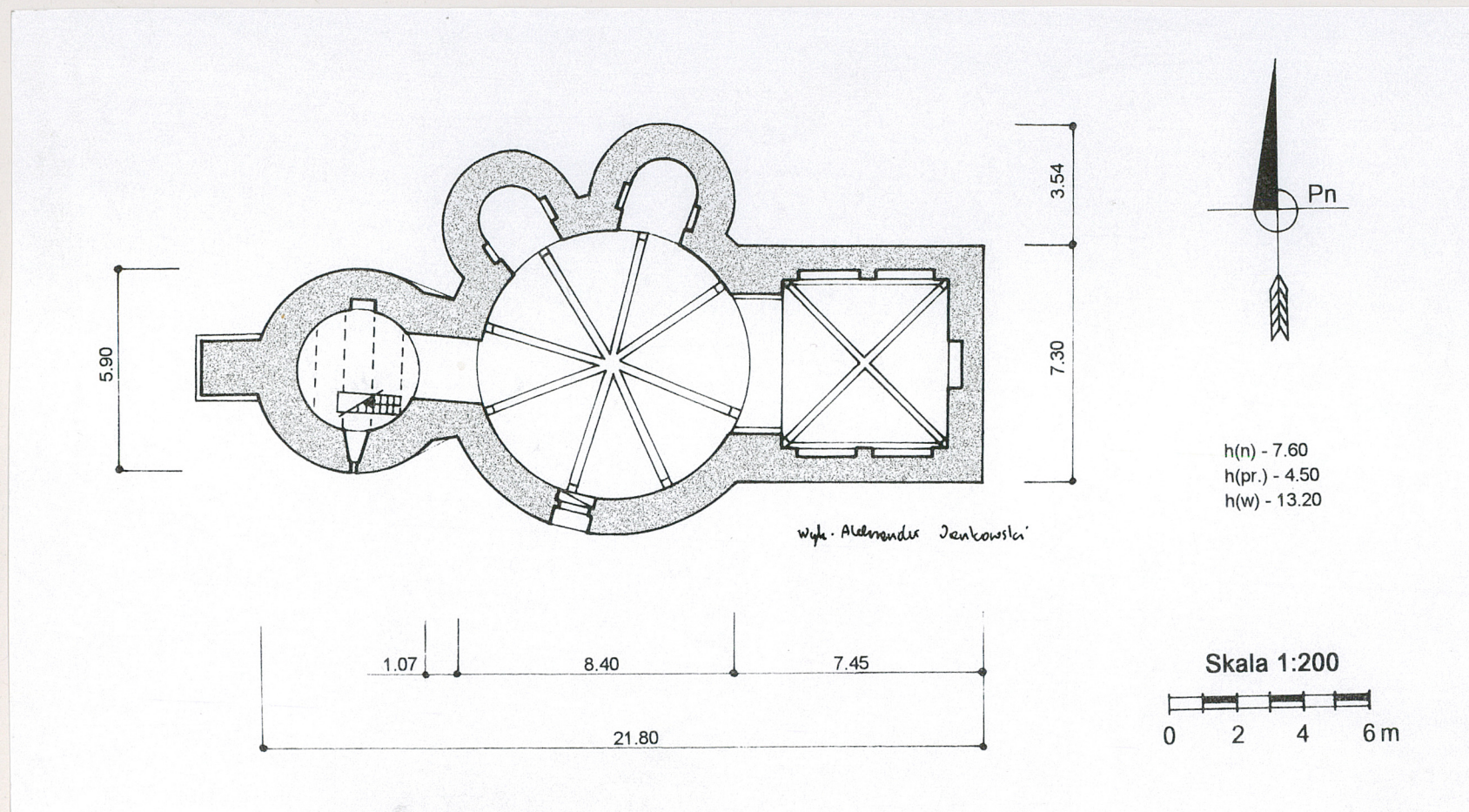
c.d. pkt.23.

Provinz Posen, IV, Berlin 1897;

- rzut przyziemia i przekrój, stan z lat 1892-1897, reprod. w: Kohte J. Verzeichnis der Kunstdenkmaler der Provinz Posen, IV, Berlin 1897.

dr Aleksander Jankowski
pamięć 1998r. **HISTORIK SZTUKI**

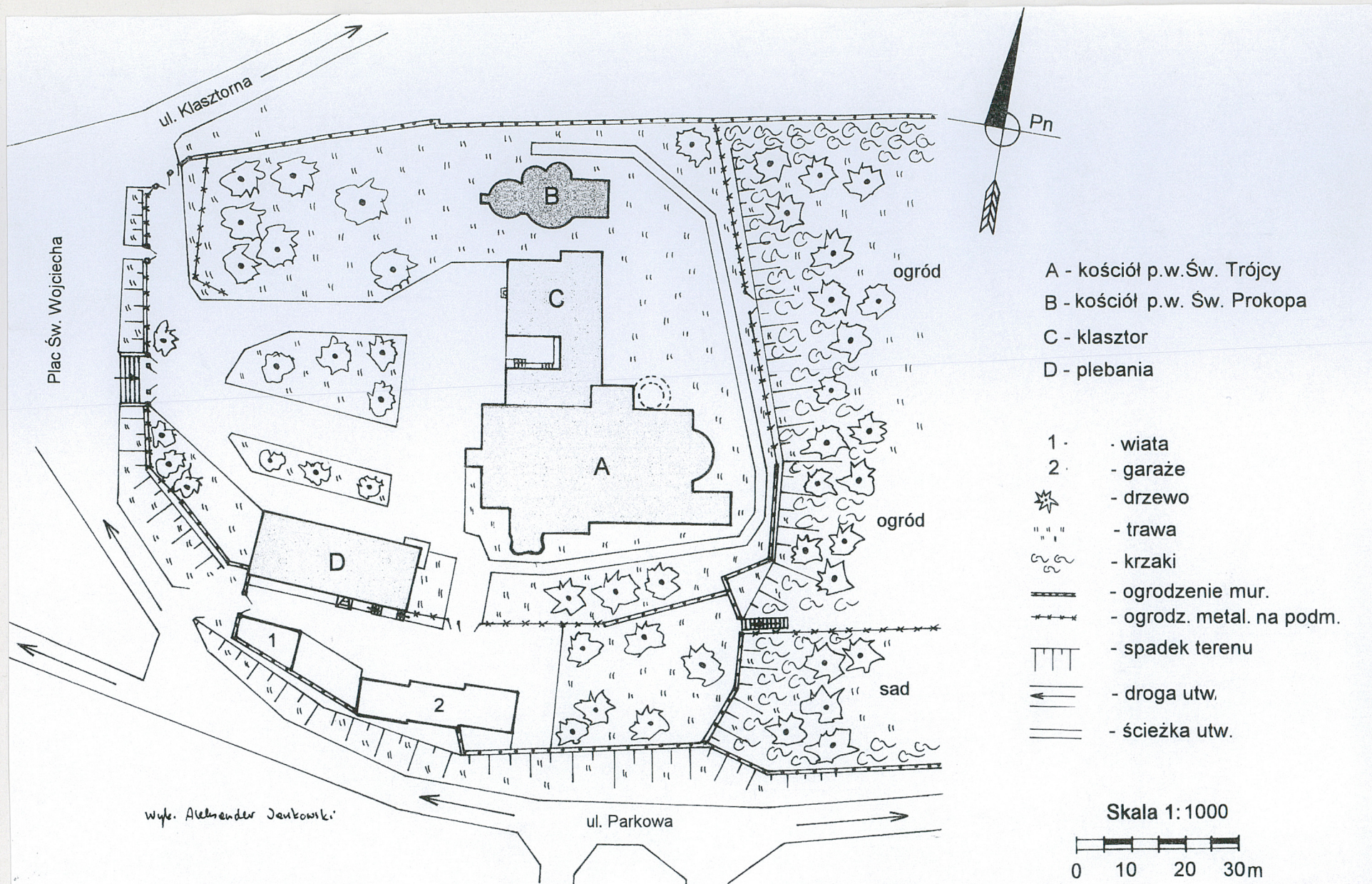
1. Miejscowość.....	STRZELNO	4. Obiekt (nazwa jak w karcie)	Kościół p.w. Św.Prokopa	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)	Plan sytuacyjny, rzut przyziemia
2. Gmina.....	Strzelno				
3. Województwo.....	bydgoskie				

dr Aleksander Jankowski
HISTORYK SZTUKI

Wkładkę założył: wrzesień 1998 r.
(imię, nazwisko, data)

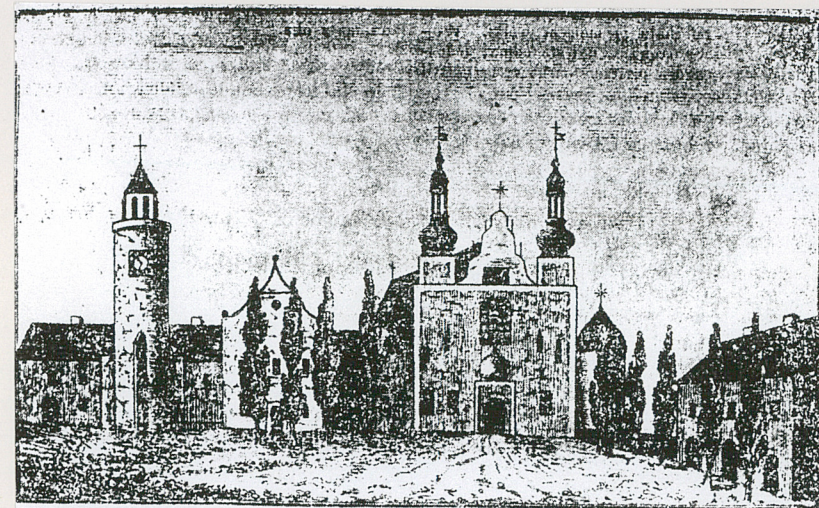
Miejsce przechowywania negatywów:

1. Miejscowość.....	STRZELNO	4. Obiekt (nazwa jak w karcie)	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. Gmina.....	Strzelno	Kościół p.w. Św.Prokopa	Ikonografia
3. Województwo.....	bydgoskie		

Klasztor norbertanek, kościoły i plebania - fragment obrazu K. Albertiego z ok. 1795 r. (Muzeum Nar. w Poznaniu)

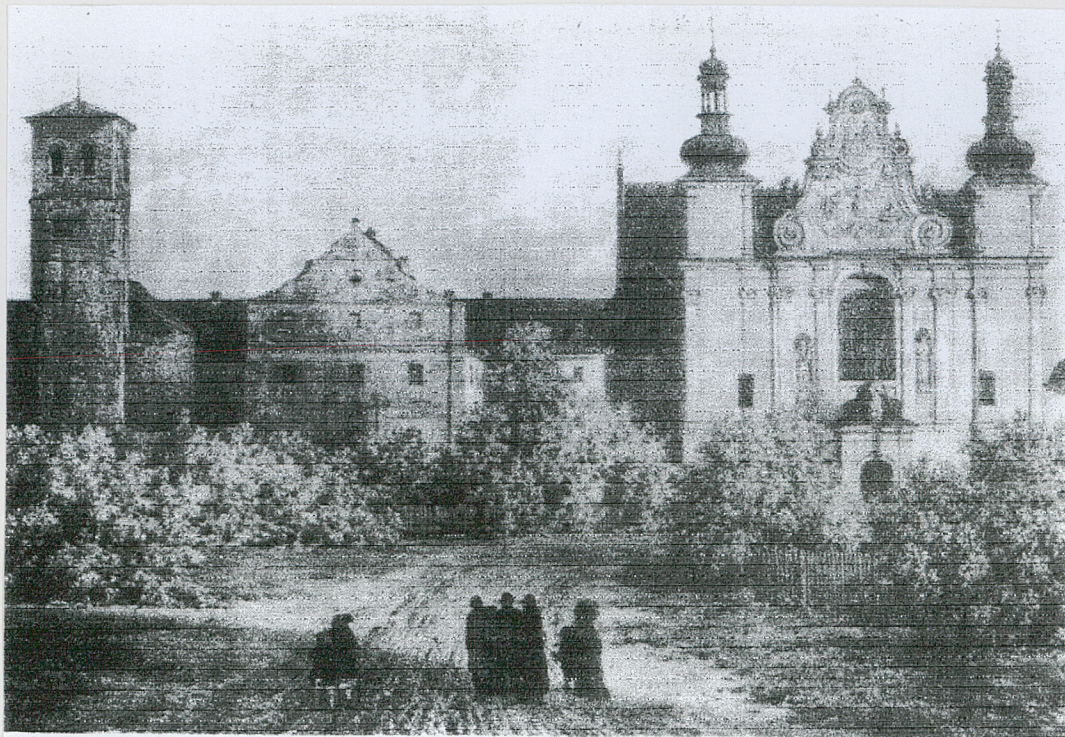

Klasztor norbertanek, kościoły i plebania - rycina z art. J. Łukaszewicza z 1836 r.

dr Aleksander Jankowski
HISTORYK SZTUKI

Wkładkę założył:wrzesień 1998 r.....
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów:

Klasztor, kościół Św. Trójcy i kościół Św. Prokopa po poł. XIXw. - litografia M. Fajansa wg rys. N. Ordy w "Album widoków historycznych Polski", Warszawa, 1873 - 83

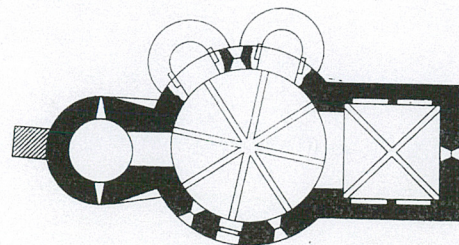
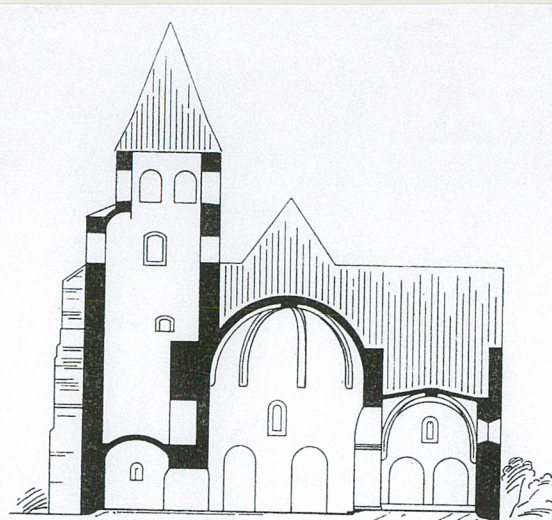

Widok na wzgórze klasztorne od pn - wsch. sprzed poł. XIXw. - wg: Album rysunków K. W. Kielisińskiego w Bibl. Kórnickiej

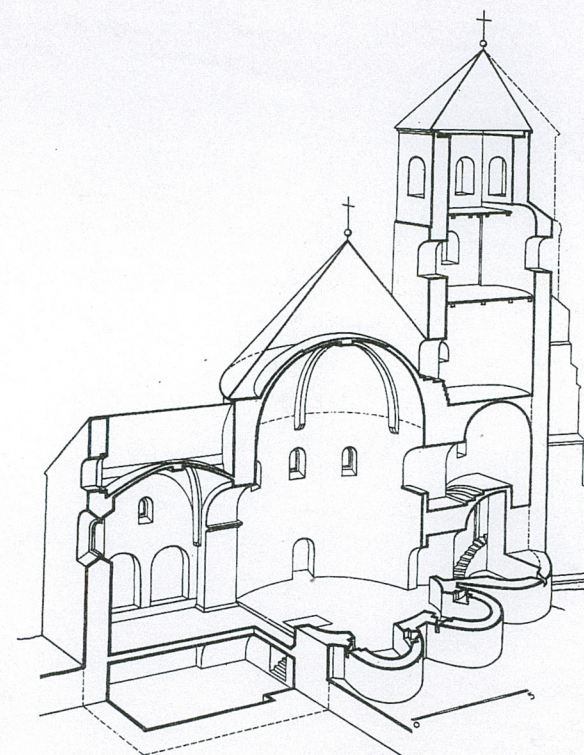
1. Miejscowość	STRZELNO	4. Obiekt (nazwa jak w karcie)	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. Gmina	Strzelno	Kościół p.w. Św.Prokopa	Ikonografia, zdjęcia.
3. Województwo	bydgoskie		

Kościół w 1892 - 97 (wg J. Kohte)

Rzut i przekrój kościoła wg stanu z 1892 - 97 (wg J. Kohte)

Przekrój perspektywiczny, stan z 1939 r. wg O. Sosnowskiego

Wkładkę założył: wrzesień 1998 r.

(imię, nazwisko, data)

dr Aleksander Jankowski
HISTORYK SZTUKI

Miejsce przechowywania negatywów:

Wzór ODZ 1995 r.

2.

3.

4.

5.

- 2. Kościół od zach.
- 3. Widok od pdn.-zach.
- 4. Widok od wsch.
- 5. Widok od pdn.-wsch.

1. Miejscowość.....STRZELNO.....	4. Obiekt (nazwa jak w karcie) Kościół p.w. Św.Prokopa	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego) Zdjęcia
2. Gmina.....Strzelno.....		
3. Województwo.....bydgoskie.....		

dr Aleksander Jankowski
HISTORYK SZTUKI

Wkładkę założył: wrzesień 1998 r.
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów:

9.

10.

11.

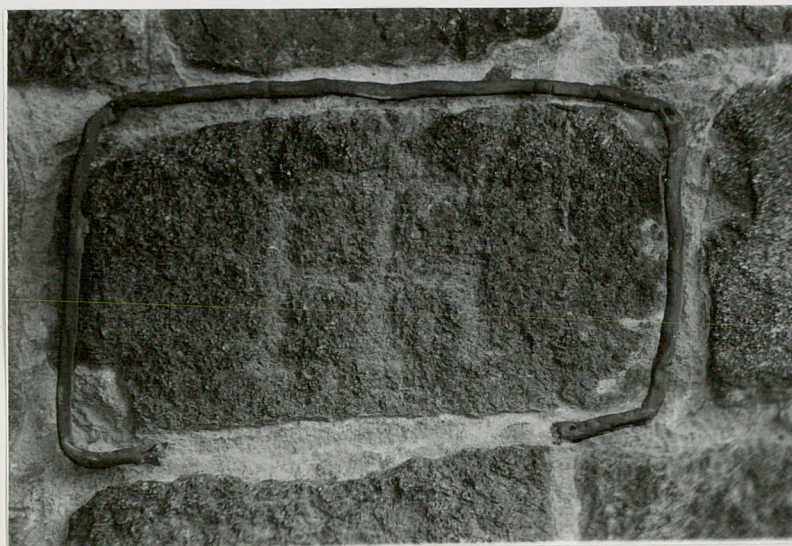

12.

- 6. Widok od płn.-wsch.
- 7. Eleacja wsch. prezbiterium na tle założenia klasztornego.
- 8. Apsydy od płn.
- 9. Górna partia elewacji pdn. wieży.
- 10. Południowe okno nawy.
- 11. Szczelinowy otwór okienny w przyziemiu wieży.
- 12. Drzwi .

1. Miejscowość.....	STRZELNO	4. Obiekt (nazwa jak w karcie)	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. Gmina.....	Strzelno	Kościół p.w. Św.Prokopa	Zdjęcia
3. Województwo.....	bydgoskie		

13.

14.

15

16.

dr Aleksander Jankowski
HISTORYK SZTUKI

Wkładkę założył: wrzesień 1998 r.
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów:

1995 r.

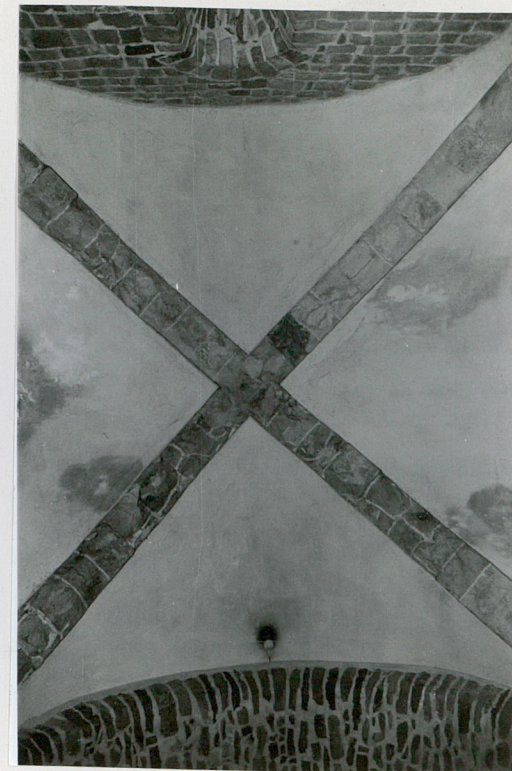
17.

18.

19.

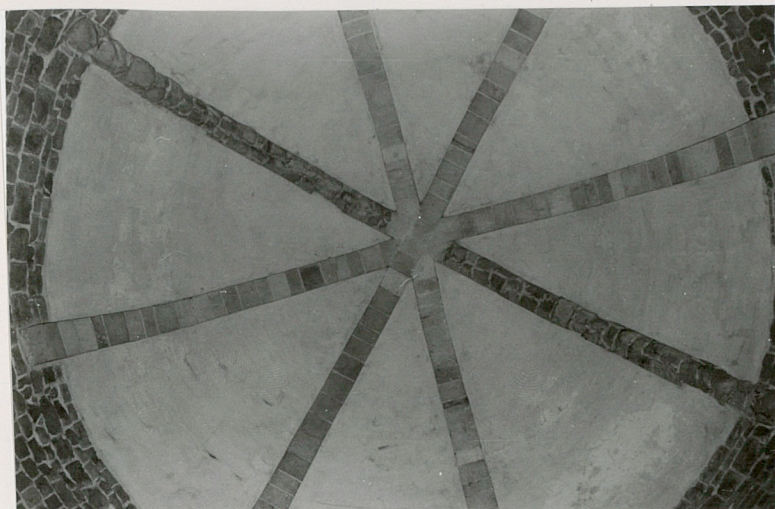

20.

- 13. Kryptogram "Petrus" w pdn. elewacji rotundy (nawy).
- 14. Wnętrze nawy - partia zach.
- 15. Wnętrze nawy - widok na część pdn.
- 16. Wnętrze nawy - apsydy - partia płn.
- 17. Wnętrze prezbiterium.
- 18. Ściana pdn. prezbiterium
- 19. Ściana płn. prezbiterium
- 20. Sklepienie prezbiteriu.

1. Miejscowość.....	STRZELNO	4. Obiekt (nazwa jak w karcie)	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. Gmina.....	Strzelno	Kościół p.w. Św.Prokopa	Zdjęcia
3. Województwo.....	bydgoskie		

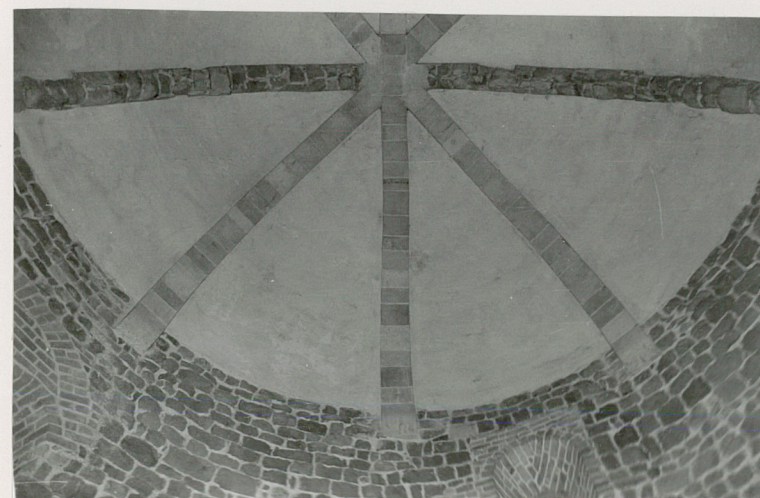
21.

22.

23.

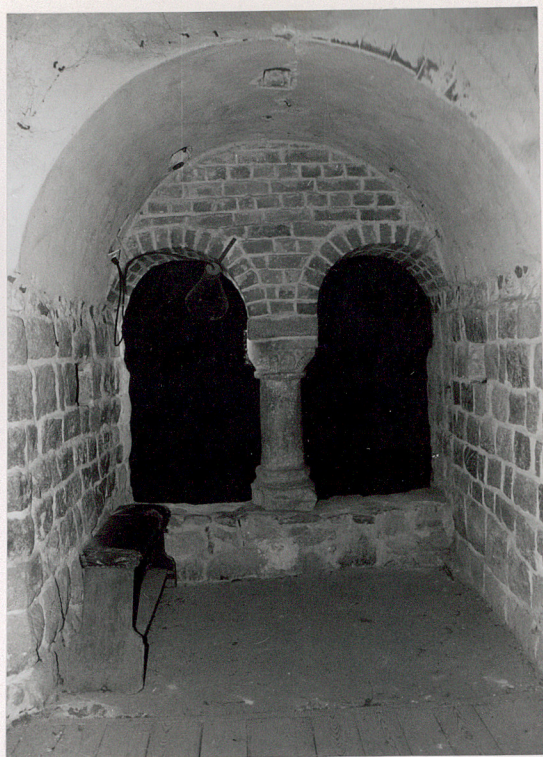
dr Aleksander Jankowski
HISTORYK SZTUKI

Wkładkę założył:wrzesień 1998 r.
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów:

24.

25.

26.

27.

- 21.-23. Kopuła pozorną na gurtach w nawie głównej.
 24. Przyziemie wieży.
 25. Empora.
 26. Kolumnienka empory - widok z nawy.
 27. Poddasze nawy - kopuła pozorną.